

Lodserne ere berettigede til med Skibsførerens Samtykke at forblive ombord i det Skib, som de have lodset, og lodse det tilbage til det Sted, hvorfra de have lodset det, men ellers maa Lodserne ikke tage Returlodninger, medmindre det sker efter Overenskomst mellem de vedkommende Lodserier, eller ingen Lodser ere tilstede paa Ankomststedet; dog skal vedkommende Minister, selv om ingen saadan Overenskomst er indgaaet, være bemyndiget til, hvor det findes hensigtsmæssigt, at bestemme, at 2 Lodserier skulle have gjensidig Ret til Returlodning.

3die Kapitel.

Om Lødsningen.

§ 19.

Lodserne ere pligtige at oppaske de Søfarende og skulle desaaarsag, saa længe Søen er aaben, have Udlig paa passende Steder efter ankommande Skibe og paa første fra et Skib givet Signal efter Løds strax bestræbe sig for at komme ombord paa samme. Skulde Lodsen, naar et Skib kommer i Sigte, være i Tvivl, om dette havde gjort Signal efter Løds, er det desuagtet hans Pligt at gaa Skibet imøde.

Lodsen skal i Almindelighed først søge det ham nærmeste Skib, som gjør Lødsignal efter ham.

§ 20.

Ministeren skal være bemyndiget til at paabyde, naar saadant efter de stedlige Forhold findes hensigtsmæssigt, at de større Lodserier skulle holde Fartøier med Lodser stationerede paa passende Steder for hurtigere at kunne sende Løds til de Skibe, der gjøre Signal efter Løds. Hvor et Fyrskib kan benyttes, bør Saadant ske, og i saa Fald skal Lodseriet ikke bidrage til Udgifterne ved Skibet.

§ 21.

Den Skibsfører, som vil have Løds, skal derom betimeligen fra Skibet gjøre Signal. Hvilket Signal der fra Skibene skal gives for Løds om Dagen og om Natten, bestemmes ved kongelig Anordning.

Naar Lodsen er kommen ombord, skal Lødssignalet strax borttages.

Naar en Skibsfører vil have Løds fra det Sted, hvorfra han gaar ud, skal han betimeligen forud bestille ham hos vedkommende Lodseri.

Kalder en Skibsfører ikke paa befalet Maade Løds ombord, da ere Lodserne angerløse, hvis nogen Ulykke skulde indtræffe.

§ 22.

Enhver Løds skal, naar han forretter Lødsning, bære Lødsfjilt, og paa det at de Søfarende kunne kjende Lødsfartøierne, skulle Lodserne stedse, naar de gaa ud paa Lødsning, i Fartøiets Storjeil have rød Dug i hvidt Seil, og naar de ro, skulle de i Vaaden føre en opreist Stage med Lødsflag.

Ligeledes skulle de, naar de tage ud at lodse, stedse være forsynede med Lodseriets færlige Reglement og Tagt samt et Exemplar af denne Lov.

§ 23.

Den Skibsfører, der har gjort Signal efter Løds, skal, saavidt Omstændighederne tillade det, være forpligtet til, naar Lodsen ses at komme ud, strax at lade manøvrere saa passende med Skibet, at Lodsen snarest og bekvemtest kan komme ombord, brase bak eller standse Farten i rette Tid og betids give fornødne paalidelige Slæbere til Lødsbaaden. Kommer Lodsen eller Lødsbaaden til Skade, enten fordi Slæberen, som blev givet fra Skibet, springer, eller af anden Marsag, som kan tilregnes Skibsføreren, da er denne pligtig derfor at give Erstatning.